Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (yhdeksäs jaosto)

15 päivänä lokakuuta 2020 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto – Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 999/2014 – Kiinteiden lannoitteiden, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia, tuonnista kannettava lopullinen polkumyyntitulli – Määritelmä – Asetus (EY) N:o 945/2005 – Ammoniumnitraattipitoisuuden määrittäminen – Olettama, jonka mukaan tuotteen, jonka typpipitoisuus on suurempi kuin 28 painoprosenttia, ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia

Asiassa C-117/19,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Liettuan tasavallan hallituksen veroriitalautakunta) on esittänyt 8.2.2019 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 15.2.2019, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

”Linas Agro” AB

vastaan

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Piçarra sekä tuomarit S. Rodin ja K. Jürimäe (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: G. Pitruzzella,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– ”Linas Agro” AB, edustajinaan M. Juozaitis, E. Lenkauskas ja V. Mitrauskas, advokatai,

– Liettuan hallitus, asiamiehinään K. Dieninis, G. Taluntytė ja R. Butvydytė,

– Euroopan komissio, asiamiehinään S. L. Kalėda ja N. Kuplewatzky,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

* Oikeudenkäyntikieli: liettua.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 658/2002 ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta muun muassa Ukrainasta peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 132/2001 muuttamisesta asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen 21.6.2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 945/2005 (EUVL 2005, L 160, s. 1) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain ”Linas Agro” AB ja Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (valtiovarainministeriön tulliosasto, Liettua; jäljempänä keskusverohallinto) ja joka koskee ammoniumnitraattipohjaisten lannoitteiden tuonnista kannettavien lopullisten polkumyyntitullien maksamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Perusasetukset

3 Koska pääasiassa kyseessä oleva tuonti tapahtui 1.1.2016–31.12.2017, siihen sovellettiin ensin polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51) ja sitten polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21) (jäljempänä perusasetukset). Koska kyseisten asetusten merkityksellisiä säännöksiä ei muutettu sisällöllisesti, jäljempänä toistetaan ainoastaan asetuksen 2016/1036 merkitykselliset säännökset.

4 Asetuksen 2016/1036 11 artiklan, jonka otsikkona on ”Voimassaoloaika, tarkastelut ja palautukset”, 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Polkumyyntitoimenpide on voimassa vain niin kauan ja siinä laajuudessa kuin se on tarpeen vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin estämiseksi.

2. Polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmät tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai unionin tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä pyynnöstä, ja toimenpide on voimassa mainitun tarkastelun tuloksia odotettaessa.

Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu aloitetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyydestä toimenpiteiden päättyessä. Tätä todennäköisyyttä voidaan tukea esimerkiksi todisteilla polkumyynnin ja vahingon jatkumisesta tai todisteilla siitä, että vahingon poistuminen johtuu kokonaan tai osittain toimenpiteiden olemassaolosta, tai todisteilla siitä, että viejien tilanne tai markkinaolosuhteet ovat sellaiset, että ne osoittavat uuden vahingollisen polkumyyntikäytännön todennäköisyyttä.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä viejillä, tuojilla, viejämaiden edustajilla ja unionin tuottajilla on mahdollisuus täydentää tarkastelupyynnössä esitettyjä väitteitä, ottaa kantaa niihin tai kumota ne, ja päätelmissä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asianmukaisesti asiakirjoilla osoitetut todisteet, jotka liittyvät kysymykseen siitä, jatkuisivatko polkumyynti ja vahinko toimenpiteiden päättymisen vuoksi tai toistuisivatko ne tästä syystä.

Toimenpiteen voimassaolon tulevasta päättymisestä julkaistaan ilmoitus Euroopan unionin virallisessa lehdessä asianmukaisena päivänä tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden soveltamisajanjakson viimeisen vuoden kuluessa. Ilmoituksen jälkeen unionin tuottajat voivat esittää tarkastelupyynnön toisen alakohdan mukaisesti viimeistään kolme kuukautta ennen viisivuotisjakson loppua. Lisäksi on julkaistava ilmoitus tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä.

3. Tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen voidaan tarkastella, jos se on perusteltua, komission tai jäsenvaltion pyynnöstä tai, jos lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta on kulunut kohtuullisen pitkä, vähintään vuoden mittainen aika, viejän, tuojan tai unionin tuottajien pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita välivaiheen tarkastelun välttämättömyydestä.

Välivaiheen tarkastelu suoritetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen polkumyynnin vastapainoksi ja/tai että vahingon jatkuminen tai toistuminen olisi epätodennäköistä, jos toimenpide kumottaisiin tai jos sitä muutettaisiin, tai että olemassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä komissio voi muun muassa tutkia, ovatko polkumyyntiä ja vahinkoa koskevat olosuhteet huomattavasti muuttuneet tai ovatko olemassa olevat toimenpiteet poistaneet aiemmin 3 artiklan nojalla vahvistetun vahingon. Lopullisessa määrityksessä otetaan tässä suhteessa huomioon kaikki olennaiset ja asiakirjoilla osoitetut todisteet.”

5 Mainitun asetuksen 13 artiklan, jonka otsikko on ”Kiertäminen”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, tämän asetuksen perusteella käyttöön otetut polkumyyntitullit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisen tuotteen tai siihen verrattuna vähäisiä muutoksia sisältävän tuotteen tuontia kolmannesta maasta, kyseisen vähäisiä muutoksia sisältävän samankaltaisen tuotteen tuontia toimenpiteiden kohteena olevasta maasta tai näiden tuotteiden osien tuontia.

Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, polkumyyntitullit, jotka vastaavat enintään 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti käyttöön otettua jäännöspolkumyyntitullia, voidaan laajentaa koskemaan sellaisista toimenpiteiden kohteena olevien maiden yrityksistä peräisin olevaa tuontia, joiden tuotteisiin sovelletaan yksilöllistä tullia.

Kiertäminen määritellään kolmansien maiden ja unionin tai toimenpiteiden kohteena olevan maan yksittäisten yritysten ja unionin välisen kaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, ja kun lisäksi on olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja näyttöä polkumyynnistä verrattuna samankaltaisen tuotteen aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin, tarvittaessa 2 artiklan säännösten mukaisesti.”

6 Mainitun asetuksen 2016/1036 14 artiklan, jonka otsikko on ”Yleiset säännökset”, 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke on sanamuodoltaan seuraava:

”Väliaikaiset tai lopulliset polkumyyntitullit otetaan käyttöön asetuksella, ja jäsenvaltiot kantavat ne muodon, määrän ja muiden tekijöiden perusteella, jotka vahvistetaan asetuksessa, jolla ne otetaan käyttöön.”

Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 999/2014

7 Lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen 23.9.2014 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 999/2014 (EUVL 2014, L 280, s. 19) johdanto-osan 1, 2 ja 44–48 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(1) Neuvosto otti [lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa 16.8.1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2022/95 (EYVL 1995, L 198, s. 1)] käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Venäjältä peräisin olevan ja tällä hetkellä CN-koodeihin 3102 30 90 ja 3102 40 90 kuuluvan ammoniumnitraatin tuonnissa. Kun lisätutkimuksissa todettiin, että viejät ottivat tullin kantaakseen, toimenpiteitä muutettiin [asetuksen (EY) N:o 2022/95 muuttamisesta 23.3.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 663/98 (EYVL 1998, L 93, s. 1]. Asetuksen [N:o 1225/2009] 11 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisen ensimmäisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja ensimmäisen välivaiheen tarkastelun perusteella neuvosto otti [lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa 15.4.2002 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 658/2002 (EYVL 2002, L 102, s. 1)] käyttöön Venäjältä peräisin olevan ja CN-koodeihin 3102 30 90 ja 3102 40 90 kuuluvan ammoniumnitraatin tuonnissa lopullisen polkumyyntitullin, jonka määrä oli 47,07 euroa tonnilta. Tämän jälkeen suoritettiin [asetuksen N:o 1225/2009] 11 artiklan 3 kohdan mukainen tuotteen määrittelyyn rajoittunut välivaiheen tarkastelu ja otettiin [asetuksella N:o 945/2005] käyttöön lopullinen polkumyyntitulli, jonka suuruus oli 41,42–47,07 euroa tonnilta, tuotaessa Venäjältä peräisin olevia, tällä hetkellä CN-koodeihin 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 ja ex 3105 90 20 kuuluvia kiinteitä lannoitteita, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia.

(2) [Asetuksen N:o 1225/2009] 11 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisen toisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja toisen välivaiheen tarkastelun perusteella neuvosto piti [lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen 8.7.2008 annetulla asetuksella (EY) N:o 661/2008 (EUVL 2008, L 185, s. 1)] toimenpiteet voimassa. – –

– –

(44) Tässä tarkastelussa tarkasteltavana oleva tuote on sama, joka on määritelty [asetuksessa N:o 661/2008] eli Venäjältä peräisin olevat kiinteät lannoitteet, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 ja ex 3105 90 20, jäljempänä ’ammoniumnitraatti’ tai ’tarkasteltavana oleva tuote’. – –

(45) Ammoniumnitraatin valmistuksessa käytetty pääraaka-aine on kaasu, jonka osuus on 70–80 prosenttia kaikista tuotantokustannuksista. Vuonna 2005 tehdyllä tuotteen määritelmän laajentamisella pyrittiin kattamaan myös ammoniumnitraatti, johon on lisätty fosfori- ja/tai kaliumravinteita, koska havaittiin, että näillä seoksilla on pääasiassa samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja agronomiset ominaisuudet.

(46) On huomattava, että CN-koodeihin 3102 30 90 (’ammoniumnitraatti muuna kuin vesiliuoksena’) ja 3102 40 90 (’ammoniumnitraatti sekoitettuna kalsiumkarbonaatin tai muiden sellaisten epäorgaanisten aineiden kanssa, jotka eivät ole lannoitteita, typpipitoisuus suurempi kuin 28 painoprosenttia’) voi sisältyä ammoniumnitraatti, jota käytetään teollisiin tarkoituksiin (kuten räjähteiden valmistukseen) ja agronomisiin tarkoituksiin. Molemmilla lajeilla on samat tekniset ja kemialliset ominaisuudet, ne ovat helposti keskenään korvattavissa, ja niitä pidetään tarkasteltavana olevana tuotteena.

(47) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen Venäjän viranomaisten edustajat väittivät, että vuonna 2005 tehty tuotteen määritelmän laajentaminen on vastoin [Maailman kauppajärjestön (WTO)] polkumyynnin vastaista sopimusta, koska polkumyynnin, vahingon ja syy-yhteyden määrittämistä ei ole tehty vuoden 2005 laajennuksen kattamien lisätuotteiden osalta.

(48) Väite on perusteeton 22 kappaleessa jo mainituista syistä, minkä vuoksi se hylätään.”

8 Kyseisen täytäntöönpanoasetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaan ”otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Venäjältä peräisin olevia tällä hetkellä CN-koodeihin – – ex 3105 20 10 – – kuuluvia kiinteitä lannoitteita, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia”.

9 Mainitun täytäntöönpanoasetuksen 1 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaan kaikkien muiden kuin 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen yritysten (TARIC-lisäkoodi A 999) osalta kiinteä tullin määrä on 42,83 euroa tonnilta kiinteiden lannoitteiden, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia ja fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja/tai kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 6 painoprosenttia mutta enintään 9 painoprosenttia (CN-koodi 3105 20 00, TARIC-koodi 50).

Asetus N:o 945/2005

10 Asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan 4, 6, 7, 16, 20–23, 28, 35 ja 37 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(4) Maaliskuun 15 päivänä 2004 komissio vastaanotti [polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1)] 11 artiklan 3 kohdan mukaisen pyynnön tutkia, voitaisiinko voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisalaan sisällyttää uusia tuotelajeja.

– –

(6) Pyyntö koski uusia tuotelajeja eli ammoniumnitraattilannoitteita, joiden typpipitoisuus (jäljempänä ’N’) on suurempi kuin 28 ja enintään 33 painoprosenttia ja joissa on enintään 5 prosenttia P_2O_5 -ekvivalenttia (fosforiravinnetta, jäljempänä ’P’) ja/tai enintään 5 prosenttia K_2O-ekvivalenttia (kaliumravinnetta, jäljempänä ’K’) lisättynä, sekoitettuna tai prosessoituna. Näihin tuotteisiin viitataan jäljempänä ilmaisulla ’pyynnössä mainitut uudet tuotelajit’.

(7) Pyynnön esittäjän mukaan pyynnössä mainitut uudet tuotelajit ovat olennaisilta fyysisiltä ja kemiallisilta perusominaisuuksiltaan samanlaisia kuin tarkasteltavana oleva tuote ja niitä myydään samojen myyntikanavien kautta samoille loppukäyttäjille samoihin tarkoituksiin. Pyynnössä mainittiin myös, että uudet tuotelajit luokitellaan yhteisöön tuotaessa seuraaviin CN-koodeihin: 3105 10 00, 3105 20 10, 3105 20 90, 3105 51 00, 310559 00 ja 3105 90 91.

– –

B. TARKASTELTAVANA OLEVAN TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ ALKUPERÄISISSÄ ASETUKSISSA

(16) Tarkasteltavana oleva tuote on Venäjältä ja Ukrainasta peräisin oleva ammoniumnitraatti, joka luokitellaan CN-koodeihin 3102 30 90 (ammoniumnitraatti muuna kuin vesiliuoksena) ja 3102 40 90 (ammoniumnitraatti sekoitettuna kalsiumkarbonaatin tai muiden sellaisten epäorgaanisten aineiden kanssa, jotka eivät ole lannoitteita, typpipitoisuus yli 28 painoprosenttia). Ammoniumnitraatti on kiinteä typpilannoite, jota käytetään yleisesti maataloudessa. Sitä valmistetaan ammoniakista ja typpihaposta, sen typpipitoisuus on suurempi kuin 28 painoprosenttia ja se voi olla mikrorakeisessa tai rakeisessa muodossa.

– –

C. TUTKIMUKSEN TULOKSET

– –

1. Tarkasteltavana olevan tuotteen ja pyynnössä mainittujen uusien tuotelajien kemialliset ja fyysiset ominaisuudet ja käyttötarkoitukset

(20) Tarkasteltavana oleva tuote valmistetaan ammoniakista (NH3) ja typpihaposta (HNO3), jolloin syntyy ammoniumnitraattia (NH4NO3), jäljempänä ’AN’. Tarkasteltavana olevan tuotteen typpipitoisuus on suurempi kuin 28 painoprosenttia (yleensä 33–34 painoprosenttia). Ammoniumnitraatti- ja typpipitoisuuksien suhde, joka riippuu alkuaineiden atomipainosta, on 2,86. Koska tarkasteltavana oleva tuote sisältää enemmän kuin 28 painoprosenttia typpeä, se sisältää näin ollen automaattisesti yli 80 painoprosenttia ammoniumnitraattia (yleensä 94–97 painoprosenttia) – –. Kuten 17 kappaleessa mainitaan, tarkasteltavana oleva tuote sisältää myös marginaalisia aineita ja/tai ravinteita, joiden yhteenlaskettu pitoisuus ei voi koskaan olla yli 20:tä painoprosenttia, koska ammoniumnitraatin osuus tarkasteltavana olevasta tuotteesta on vähintään 80 prosenttia.

(21) Tarkasteltavana olevaa tuotetta karakterisoi kaksi perusominaisuutta: typen esiintymismuoto sekä typpi- ja ammoniumnitraattipitoisuus. Typpi ilmaistaan nitraattityppenä (nitraatti-ioni NO3-) ja ammoniumtyppenä (ammoniumioni NH4+) ja niiden pitoisuuksien suhde on 1:1. Typpipitoisuus on aina yli 28 painoprosenttia ja, kuten edellä osoitettiin, ammoniumnitraattipitoisuus on siksi aina yli 80 painoprosenttia.

(22) Tutkimuksessa havaittiin, että myös pyynnössä mainitut uudet tuotelajit valmistetaan ammoniakista ja typpihaposta, niiden typpipitoisuus on yli 28 painoprosenttia ja ammoniumnitraattipitoisuus on siis yli 80 painoprosenttia. Nämä uudet tuotelajit sisältävät toisinaan ammoniumnitraatin lisäksi marginaalisia aineita ja/tai ravinteita. Näissäkin tuotteissa typpi esiintyy nitraattityppenä ja ammoniumtyppenä, ja näiden pitoisuuksien suhde oli myös noin 1:1.

(23) Pyynnössä mainitut uudet tuotelajit käyvät kuitenkin läpi ylimääräisen valmistusvaiheen, jossa niihin lisätään muita pääravinteita – – kuin typpeä, eli fosforia ja/tai kaliumia, mikä muuttaa tuotteen moniravinteiseksi lannoitteeksi – –. Tämä moniravinteinen lannoite valmistetaan

kemiallisin menetelmin tai sekoittamalla. Tutkimuksessa kuitenkin todettiin, että muiden pääravinteiden lisäämisestä huolimatta ja riippumatta siitä, valmistetaanko tuote kemiallisesti vai sekoittamalla, tuotteen sisältämän ammoniumnitraatin olennaiset kemialliset ominaisuudet eivät muutu, eli typpi esiintyy samanlaisena yhdisteenä, typpipitoisuus on edelleen yli 28 painoprosenttia ja ammoniumnitraattipitoisuus yli 80 painoprosenttia.

– –

(28) Tämän vuoksi tultiin siihen tulokseen, että kemialliselta ja fyysiseltä/agronomiselta kannalta katsottuna pyynnössä mainittuja uusia tuotelajeja ei voida pitää tarkasteltavana olevana tuotteena, koska ne sisältävät typen ohella muita pääravinteita eli fosforia ja/tai kaliumia. Ammoniumnitraattipitoisuuden (kunhan se oli yli 80 painoprosenttia), tuotteiden mahdollisesti sisältämien marginaalisten aineiden ja ravinteiden sekä käyttötarkoitustensa osalta tarkasteltavana oleva tuote ja pyynnössä mainitut uudet tuotelajit osoittautuivat kuitenkin samanlaisiksi. Sen vuoksi pyynnössä mainittuihin uusiin tuotelajeihin sisältyviä ammoniumnitraattia ja marginaalisia aineita ja/tai ravinteita olisi myös pidettävä tarkasteltavana olevana tuotteena.

– –

3. Päätelmät

(35) Edellä olevien havaintojen valossa päätellään, että kaikkia uusia tuotelajeja olisi pidettävä tarkasteltavana olevana tuotteena yksinomaan niiden ammoniumnitraattipitoisuuden perusteella, kunhan se ylittää 80 painoprosenttia, sekä niiden sisältämien marginaalisten aineiden ja/tai ravinteiden, ei kuitenkaan pääravinteiden fosforin ja kaliumin, perusteella. Jotta voimassa olevia toimenpiteitä sovellettaisiin vain sellaiseen tarkasteltavana olevaan tuotteeseen, joka sisältyy kaikkiin uusiin tuotelajeihin, näyttäisi olevan perusteltua soveltaa voimassa olevia toimenpiteitä suhteessa tarkasteltavana olevan tuotteen osuuteen koko yhdisteessä.

– –

(37) Alkuperäisten asetusten artiklaosassa olevaa tarkasteltavana olevan tuotteen kuvausta on tarpeen selventää: ilmaus ’ammoniumnitraatti’ olisi korvattava ilmauksella ’kiinteät lannoitteet, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia’. Näin voidaan ottaa huomioon se, että on olemassa useita lannoitteita, jotka sisältävät ammoniumnitraattia yli 80 painoprosenttia sekä nitraattityppenä tai ammoniumtyppenä olevaa typpeä yli 28 painoprosenttia, ja välttyä sekoittamasta tarkasteltavana olevaa tuotetta sen tärkeimpään ainesosaan (ammoniumnitraattiin).”

11 Kyseisen asetuksen johdanto-osan 20 perustelukappaleessa on seuraava alaviite:

”Typen (N) atomipaino on 14,0067, vedyn (H) 1,00794 ja hapen (O) 15,9994. Ammoniumnitraatin kokonaismolekyylipaino on siis 80,04, josta typen osuus on 28,01. Ammoniumnitraatti- ja typpipitoisuuksien suhde on noin 2,86.”

12 Mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1) Korvataan asetuksen (EY) N:o 658/2002 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

’1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Venäjältä peräisin olevia CN-koodeihin – – ex 3105 20 10 – – kuuluvia kiinteitä lannoitteita, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia’.”

Yhdistetty nimikkeistö

13 Yhdistetty nimikkeistö (jäljempänä myös CN) sisältyy tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL 1987, L 256, s. 1) liitteeseen I, sellaisena kuin se on muutettuna pääasiassa kyseessä olevan ajanjakson osalta ensin 6.10.2015 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2015/1754 (EUVL 2015, L 285, s. 1) ja sitten 6.10.2016 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2016/1821 (EUVL 2016, L 294, s. 1) (jäljempänä asetus N:o 2658/87).

14 Yhdistetyn nimikkeistön tullitaulukkoa koskevaan toiseen osaan sisältyvä VI jakso, jonka otsikko on ”Kemianteollisuuden ja siihen liittyvän teollisuuden tuotteet” käsittää muun muassa yhdistetyn nimikkeistön 31 ryhmän, jonka otsikko on ”Lannoitteet” ja johon sisältyvässä taulukossa todetaan nimikkeen 3105 ja sen alanimikkeiden osalta seuraavaa:

3105	Kivennäis- tai kemialliset lannoitteet, joissa on kahta tai kolmea seuraavista lannoittavista aineista: typpeä, fosforia tai kaliumia; muut lannoitteet; tämän ryhmän lannoitteet tabletteina tai niiden kaltaisessa muodossa tai bruttopainoltaan enintään 10 kg:n pakkauksissa
– –	– –
3105 20	– kivennäis- tai kemialliset lannoitteet, joissa on kolmea lannoittavaa ainetta: typpeä, fosforia ja kaliumia
3105 20 10	– – typpipitoisuus suurempi kuin 10 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta
3105 20 90	– – muut
– –	– –

Euroopan yhteisöjen yhtenäistetty tullitariffi

15 Edellä 13 kohdassa mainitun asetuksen N:o 2658/87, sellaisena kuin se on muutettuna, 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Komissio vahvistaa [Euroopan unionin] yhtenäistetyn tariffin, jäljempänä ’Taric’, joka vastaa yhteisen tullitariffin, ulkomaankaupan tilastoinnin ja [unionin] kauppa- ja maatalouspolitiikan sekä tavaroiden tuontiin tai vientiin liittyvien muiden politiikkojen tarpeita.

Tariffi perustuu yhdistettyyn nimikkeistöön, ja siihen sisältyvät:

a) tällä asetuksella säädetyt toimenpiteet;

b) ’Taric-alanimikkeiksi’ kutsutut täydentävät [unionin] alajaot, joita tarvitaan liitteessä II lueteltujen [unionin] erityistoimenpiteiden täytäntöön panemiseksi;

– –”

16 TARIC-koodin 3105 20 10 50 sanamuoto on seuraava: ”Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 6 painoprosenttia, mutta pienempi kuin 9 painoprosenttia.”

17 TARIC-koodin 3105 20 10 90 sisältönä on ”muut”.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

18 Liettualainen yhtiö Linas Agro toi 1.1.2016–31.12.2017 Liettuaan venäläisen yrityksen PAO Dorogobuzhin valmistamaa ammoniumnitraattipohjaista NPK 30-4-4 -lannoitetta, josta 30 painoprosenttia oli typpeä, 4 painoprosenttia fosforia ja 4 painoprosenttia kaliumia. Tuonti-ilmoituksissaan Linas Agro luokitteli tuotavan tavaran TARIC-koodiin 3105 20 90 00 (muut kivennäis- tai kemialliset lannoitteet, joissa on kolmea lannoittavaa ainetta: typpeä, fosforia ja kaliumia) tai TARIC-koodiin 3105 20 10 90 (muut kivennäis- tai kemialliset lannoitteet, typpipitoisuus suurempi kuin 10 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta).

19 Kauno teritorinė muitinė (Kaunasin tullitoimisto, Liettua; jäljempänä tullitoimisto) totesi erään tarkastuksen yhteydessä valmistajalta peräisin olevien laatutodistusten perusteella, että pääasiassa kyseessä olevan lannoitteen typpipitoisuus oli 30 painoprosenttia eli ylitti 28 painoprosentin rajan ja että fosfori- ja kaliumpitoisuudet ylittivät 4 painoprosenttia. Tullitoimisto teetti lisäksi laboratoriotutkimuksia, jotka vahvistivat lannoitteen typpipitoisuuden ylittävän 28 painoprosenttia.

20 Tullitoimisto päätteli tästä asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan 21–23 perustelukappaleessa ilmaistun olettaman perusteella, että pääasiassa kyseessä olevan lannoitteen ammoniumnitraattipitoisuus oli väistämättä suurempi kuin 80 painoprosenttia ja että se kuului TARIC-koodiin 3105 20 10 50 ja TARIC-lisäkoodiin A 999, kun otetaan huomioon siihen sisältyvät muut pääravinteet (fosfori ja kalium).

21 Niinpä tullitoimisto sovelsi mainittuihin lannoitteisiin 6,5 prosentin tuontitullia ja lopullista polkumyyntitullia, jonka määrä oli 42,83 euroa/tonni, ja totesi, että Linas Agron oli maksettava 496 302 euron lopullinen polkumyyntitulli sekä arvonlisäveroa, viivästyskorkoa ja seuraamusmaksu.

22 Linas Agron keskusverohallinnolle tekemä oikaisuvaatimus hylättiin 16.11.2018 tehdyllä päätöksellä.

23 Keskusverohallinto vahvisti kyseisessä päätöksessä tullitoimiston kannan. Se korosti, että asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan 21–23 perustelukappaleessa vahvistetun olettaman perusteella tarkan ammoniumnitraattipitoisuuden määrittäminen laboratoriotutkimuksin ei ollut tarpeen vaan pitoisuus voitiin olettaa. Sen mukaan pääasiassa kyseessä olevan lannoitteen valmistajan toimittamat asiakirjat, joista kävivät ilmi lannoitteen sisältämät pääravinteet ja niiden pitoisuudet, olivat riittävä peruste kyseisen lannoitteen luokitellulle ja vastaavan polkumyyntitullin soveltamiselle.

24 Linas Agro nosti kyseisestä päätöksestä 12.12.2018 kanteen Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybėsissa (Liettuan tasavallan hallituksen veroriitalautakunta). Vaikka Linas Agro ei ole kanteensa tueksi kiistänyt sitä, että pääravinteen eli typen osuus pääasiassa kyseessä olevasta lannoitteesta on 30 painoprosenttia, se väittää, ettei pelkästään se, että typpipitoisuus ylittää 28 painoprosenttia, merkitse välttämättä sitä, että ammoniumnitraattipitoisuus ylittäisi 80 painoprosenttia, ja että kyseinen lannoite luokiteltiin aivan oikein TARIC-koodiin 3105 20 10 50. Lannoitteen ammoniumnitraattipitoisuutta ei nimittäin sen mukaan voida määrittää yksinomaan ammoniumnitraattipitoisuuden ja typpipitoisuuden suhteen perusteella, kuten asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan perustelukappaleissa esitetään. Linas Agro korostaa, ettei perustelukappaleilla ole sitovaa oikeusvaikutusta, joten keskusverohallinnon ratkaisulta, jossa ei tukeuduttu laboratoriotutkimuksin selvitettyihin tosiseikkoihin vaan mainituissa perustelukappaleissa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisten moniravinteisten lannoitteiden ammoniumnitraattipitoisuudesta esitettyihin olettamiin, puuttuu oikeusperusta.

25 Linas Agro kyseenalaistaa myös keskusverohallinnon tulkinnan asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan perustelukappaleista ja huomauttaa, että 17 perustelukappaleessa käytetyllä käsitteellä ”tarkasteltavana oleva tuote” ei viitata pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen moniravinteiseen lannoitteeseen vaan ammoniumnitraattiin. Tästä seuraa sen mukaan, että typen osuus on mitattava pelkästään moniravinteisen lannoitteen sisältämästä ammoniumnitraatista eikä sen kokonaispainosta.

26 Tässä tilanteessa Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osassa ja erityisesti sen 20–23 perustelukappaleessa esitettyä toteamusta koska tarkasteltavana oleva tuote sisältää enemmän kuin 28 painoprosenttia typpeä, se sisältää näin ollen automaattisesti yli 80 painoprosenttia ammoniumnitraattia’, pidettävä vakiintuneena olettamana, jonka perusteella voidaan päätellä, että jos tarkasteltavana oleva tuote (ammoniumnitraattilannoite) sisältää vähintään 28 prosenttia typpeä, sisältää se aina myös ammoniumnitraattia yli 80 prosenttia?

2) Voidaanko kyseistä olettamaa soveltaa tarkasteltavina oleviin uusiin tuotelajeihin, joita tarkoitetaan asetuksessa N:o 945/2005, eli NPK-lannoitteisiin, jotka sisältävät typpeä vähintään 28 painoprosenttia ja joissa ammonium- ja nitraattitypen suhde on noin 1:1 ja fosfori ja/tai kaliumpitoisuus on enintään 12 painoprosenttia, eli esimerkiksi käsiteltävässä asiassa kyseessä olevaan NPK 30-4-4 -lannoitteeseen?

3) Jos edellisiin kysymyksiin vastataan myöntävästi, onko asetuksessa N:o 954/2005 oleva edellä mainittu olettama oikeudellisesti sitova eli voidaanko sitä käyttää luokiteltaessa [toisessa kysymyksessä] tarkoitettuja NPK-lannoitteita TARIC-koodeihin voimassa olevien toimenpiteiden (polkumyyntitullin) soveltamiseksi, vaikka asetuksen N:o 945/2005 1 artiklan 1 ja 3 kohdassa (ja vastaavasti kyseisten maahantuontimenettelyiden tapahtuma-aikaan voimassa olleen täytäntöönpanoasetuksen N:o 999/2014 1 artiklan 1 kohdassa ja 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa) yhdistetään lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotto tuotteen sisältämän ainesosan, typen, sijaan tuotteen sisältämään yhdisteeseen, ammoniumnitraattiin, sekä tuotteen sisältämään fosforiin ja kaliumiin?

4) Kun huomioon otetaan asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan 35 ja 36 perustelukappaleessa asetetut tavoitteet, joiden mukaan voimassa olevia toimenpiteitä olisi sovellettava uusiin tuotelajeihin suhteellisuusperiaate huomioon ottaen, tullimenettelyjä olisi yksinkertaistettava ja tulli olisi kannettava yhdisteen sisältämän tarkasteltavana olevan tuotteen määrän mukaan, voidaanko [ensimmäisessä kysymyksessä] tarkoitettua olettamaa käyttää laskettaessa (määritettäessä) [toisessa kysymyksessä] tarkoitettujen NPK-lannoitteiden sisältämän ammoniumnitraatin määrä näiden lannoitteiden luokittelemiseksi TARIC-koodeihin ja tätä kautta voimassa olevien toimenpiteiden (polkumyyntitullin) soveltamiseksi? Kun [toisessa kysymyksessä] tarkoitettujen NPK-lannoitteiden sisältämä typpi on määritetty (maahantuojan tulliselvityksessä toimittamien asiakirjojen tai laboratoriotutkimusten perusteella), lasketaanko (määritetäänkö) ammoniumnitraattipitoisuus toisin sanoen ottamalla huomioon asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan 20 perustelukappaleessa määritelty ammoniumnitraatti- ja typpipitoisuuksien välinen suhde, joka riippuu alkuaineiden atomipainosta ja on 2,86, suorittamatta mitään ylimääräisiä laboratoriotutkimuksia tarkan ammoniumnitraattipitoisuuden määrittämiseksi?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

27 Aluksi on todettava ensimmäisenä, että asetuksella N:o 945/2005, jota ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää unionin tuomioistuinta tulkitsemaan, muutettiin asetusta N:o 658/2002 (jäljempänä alkuperäinen asetus) ja täsmennettiin alkuperäisellä asetuksella käyttöön otettujen toimenpiteiden kohteena olevan tuotteen määritelmää. Kyseiset toimenpiteet pysytettiin tämän jälkeen voimassa asetuksella N:o 661/2008 ja täytäntöönpanoasetuksella N:o 999/2014, joissa toistettiin muuttamattomana asetuksessa N:o 945/2005 täsmennetty tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmä. Tästä seuraa, että vaikka täytäntöönpanoasetus N:o 999/2014 on ratione temporis pääasiassa sovellettava polkumyyntiasetus, asetuksella N:o 945/2005 on edelleen merkitystä sen tulkinnassa.

28 Toiseksi on mainittava, että unionin yleinen tuomioistuin kumosi 10.9.2008 antamallaan tuomiolla JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat v. neuvosto (T-348/05, ei julkaistu, EU:T:2008:327), sellaisena kuin se tulkitsi sitä 9.7.2009 antamassaan tuomiossa JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat v. neuvosto (T-348/05 INTP, ei julkaistu, EU:T:2009:261), asetuksen N:o 945/2005 JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinatia koskevin osin asetuksen N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan vastaisuuden perusteella. Kyseinen asetus tuli lopulliseksi muiden tarkasteltavana olevan tuotteen valmistajien ja viejien, kuten Dorogobuzhin osalta, koska ne eivät olleet vaatineet kumoamista EY 230 artiklan 5 kohdassa asetetussa määräajassa.

29 Esitettyjä ennakkoratkaisukysymyksiä on tarkasteltava edellä esitetyn valossa.

30 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksillään, jotka on syytä tutkia yhdessä, olennaisilta osin sitä, onko täytäntöönpanoasetuksen N:o 999/2014, luettuna asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan 20–23 perustelukappaleen valossa, 1 artiklaa tulkittava siten, että ammoniumnitraattipohjaisen lannoitteen, jonka typpipitoisuus on vähintään 28 painoprosenttia, jonka nitraattitypen ja ammoniumtypen pitoisuuksien suhde on noin 1:1 ja jonka fosfori- ja kaliumpitoisuus on enintään 12 painoprosenttia, ammoniumnitraattipitoisuuden oletetaan olevan vähintään 80 painoprosenttia mainitussa artiklassa asetetun lopullisen polkumyyntitullin määräämisen kannalta, ilman että täsmällistä ammoniumnitraattipitoisuutta olisi tarpeen määrittää laboratoriotutkimuksin.

31 Täytäntöönpanoasetuksen N:o 999/2014 1 artiklassa otettiin käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Venäjältä peräisin olevia kiinteitä lannoitteita, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia ja jotka kuuluvat siinä mainittuihin eri CN-koodeihin.

32 Linas Agro väittää olennaisilta osin, että kyseistä asetusta ei voida soveltaa pääasiassa kyseessä olevaan lannoitteeseen, koska sen ammoniumnitraattipitoisuus oli pienempi kuin 80 painoprosenttia huolimatta siitä, että kyseisen lannoitteen typpipitoisuus ylitti 28 painoprosenttia.

33 Tässä yhteydessä on ensimmäiseksi tutkittava, voidaanko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen lannoitteen ammoniumnitraattipitoisuuden olettaa olevan suurempi kuin 80 painoprosenttia, kun sen typpipitoisuus ylittää 28 painoprosenttia.

34 Kuten täytäntöönpanoasetuksen N:o 999/2014 johdanto-osan ensimmäisestä perustelukappaleesta ilmenee, tuotteen, johon kyseistä asetusta sovelletaan, määritelmä perustuu erityisesti asetuksella N:o 945/2005 tältä osin säädettyihin täsmennyksiin. Kuten viimeksi mainitun asetuksen johdanto-osan 16 perustelukappaleesta ilmenee, alkuperäisessä asetuksessa tarkasteltu tuote oli ammoniumnitraatti, maataloudessa yleisesti käytetty typpilannoite, jota saatiin ammoniakista ja nitraattitypestä ja jonka typpipitoisuus oli vähintään 28 painoprosenttia. Mainitun asetuksen johdanto-osan neljännessä ja kuudennessa perustelukappaleessa esitetään myös, että komissio oli saanut perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen pyynnön tutkia, voitaisiinko voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisalaan sisällyttää uusia tuotelajeja. Kyseiset uudet tuotelajit määriteltiin ammoniumnitraattilannoitteiksi, joiden typpipitoisuus on suurempi kuin 28 ja enintään 33 painoprosenttia ja joissa on enintään 5 prosenttia P_2O_5-ekvivalenttia ja/tai enintään 5 prosenttia K_2O-ekvivalenttia lisättynä, sekoitettuna tai prosessoituna.

35 Niinpä asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan 20–23 perustelukappaleessa esitettiin tiettyjä täsmennyksiä sekä alkuperäisessä asetuksessa tarkastellun tuotteen että polkumyyntitoimenpiteiden kohteena olevien uusien tuotelajien kemiallisista ja fyysisistä perusominaisuuksista sekä käyttötarkoituksista.

36 Kyseisten perustelukappaleiden mukaan alkuperäisessä asetuksessa tarkasteltu tuote valmistetaan ammoniakista ja typpihaposta, jolloin syntyy ammoniumnitraattia. Tuotetta karakterisoi kaksi perusominaisuutta: typen esiintymismuoto sekä typpi- ja ammoniumnitraattipitoisuus. Yhtäältä typpi ilmaistaan nitraattityppenä (nitraatti-ioni NO_3-) ja ammoniumtyppenä (ammoniumioni NH_4+), ja

niiden pitoisuuksien suhde on 1:1. Toisaalta typpipitoisuus on aina suurempi kuin 28 painoprosenttia. Ammoniumnitraatti- ja typpipitoisuuksien suhde, joka riippuu alkuaineiden atomipainosta, on 2,86. Typen atomipaino on 14,0067, vedyn 1,00794 ja hapen 15,9994. Ammoniumnitraatin kokonaismolekyylipaino on siis 80,04, josta typen osuus on 28,01. Koska tarkastellun tuotteen typpipitoisuus on aina yli 28 painoprosenttia, ammoniumnitraattipitoisuus on siksi aina yli 80 painoprosenttia. Alkuperäisessä asetuksessa tarkoitettu tarkasteltava tuote sisältää myös marginaalisia aineita ja/tai ravinteita, joiden yhteenlaskettu pitoisuus ei voi koskaan olla yli 20:tä painoprosenttia, koska ammoniumnitraatin osuus tarkasteltavana olevasta tuotteesta on vähintään 80 prosenttia.

37 Toisin sanoen alkuperäinen asetus perustui olettamaan siitä, että jos tarkasteltavan tuotteen typpipitoisuus on suurempi kuin 28 painoprosenttia, sen ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia, koska tämänkaltaisen tuotteen typpi on peräisin ammoniumnitraatista.

38 Kuten asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan kuudennesta perustelukappaleesta ilmenee, tarkastelupyynnössä mainittiin uudenlaiset ammoniumnitraattilannoitteiksi määritellyt tuotelajit, joiden typpipitoisuus on vähintään 28 mutta enintään 33 painoprosenttia ja joissa on enintään 5 prosenttia P_2O_5-ekvivalenttia (fosforiravinnetta, jäljempänä P) ja/tai enintään 5 prosenttia K_2O-ekvivalenttia (kaliumravinnetta, jäljempänä K) lisättynä, sekoitettuna tai prosessoituna.

39 Edellä 37 kohdassa mainitun olettaman katsotaan pätevän myös kyseisiin uusiin tuotelajeihin. On nimittäin todettu, että mainittujen uusien tuotelajien typpipitoisuus ylittää 28 painoprosenttia ja että tästä syystä niiden ammoniumnitraattipitoisuus ylittää 80 painoprosenttia. Näissäkin tuotteissa typpi esiintyy nitraattityppenä ja ammoniumtyppenä, joiden pitoisuuksien suhde on myös noin 1:1.

40 Tutkimuksessa kuitenkin todettiin, että muiden pääravinteiden lisäämisestä huolimatta ja riippumatta prosessointitavasta (kemiallinen vai sekoittaminen) uusien tuotelajien valmistustapa ei vaikuta mitenkään tuotteen sisältämän ammoniumnitraatin olennaisiin kemiallisiin ominaisuuksiin, eli typpi esiintyy samanlaisena yhdisteenä, typpipitoisuus on edelleen yli 28 painoprosenttia ja ammoniumnitraattipitoisuus yli 80 painoprosenttia.

41 Niinpä asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan 35 perustelukappaleessa todettiin, että kaikkia uusia tuotelajeja olisi pidettävä alkuperäisessä asetuksessa tarkoitettuna tarkasteltavana olevana tuotteena yksinomaan niiden ammoniumnitraattipitoisuuden perusteella, kunhan se ylittää 80 painoprosenttia, ja sen 37 perustelukappaleessa todettiin, että alkuperäisten asetusten artiklaosassa olevaa tarkasteltavana olevan tuotteen kuvausta on tarpeen selventää sen täsmentämiseksi, että useiden lannoitteiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia ja nitraattityppenä tai ammoniumtyppenä oleva typpipitoisuus on suurempi kuin 28 painoprosenttia, ja sen välttämiseksi, että tarkasteltavana oleva tuote sekoitetaan sen tärkeimpään ainesosaan ammoniumnitraattiin. Niinpä asetuksen N:o 945/2005 1 artiklassa korvattiin alkuperäisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa ollut ilmaisu ”ammoniumnitraatti” ilmaisulla ”kiinteät lannoitteet, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia”, ja tämä tarkasteltavan tuotteen määritelmä on toistettu sanatarkasti polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta annetuissa myöhemmissä asetuksissa, myös täytäntöönpanoasetuksessa N:o 999/2014.

42 Tästä seuraa, että toisin kuin Linas Agro väittää, asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan 20–23 kohdassa esitettyä olettamaa voidaan soveltaa paitsi alkuperäisessä asetuksessa tarkasteltuun tuotteeseen myös uusiin tuotelajeihin, joten täytäntöönpanoasetuksen N:o 999/2014 1 artiklan, luettuna kyseisen 20–23 perustelukappaleen valossa, ei voida tulkita olevan esteenä sille, että ammoniumnitraattilannoitteen ammoniumnitraattipitoisuuden oletetaan sen tariffiluokittelun kannalta olevan suurempi kuin 80 painoprosenttia, eikä polkumyyntitullin asettamiselle kyseisen täytäntöönpanoasetuksen nojalla siinä tapauksessa, että lannoitteen typpipitoisuus ylittää 28 painoprosenttia.

43 Toiseksi on kuitenkin täsmennettävä, että tällainen olettama on kumottavissa.

44 Aluksi on muistutettava, että perusasetusten 14 artiklan 1 kohdan mukaan polkumyyntitullit otetaan käyttöön asetuksella, ja jäsenvaltiot kantavat ne muodon, määrän ja muiden tekijöiden perusteella, jotka vahvistetaan asetuksessa, jolla ne otetaan käyttöön. Tuotteesta voidaan kantaa polkumyyntitulli vain, kun tuote on luokiteltu polkumyyntiasetuksessa tarkoitettuun yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen ja sillä on samanaikaisesti kaikki kyseisen tuotteen ominaispiirteet (ks. vastaavasti tuomio 18.4.2013, Steinel Vertrieb, C-595/11, EU:C:2013:251, 30 ja 31 kohta).

45 Täytäntöönpanoasetuksen N:o 999/2014 1 artiklan ja siinä mainittujen TARIC-koodien sanamuodosta ilmenee kuitenkin, että yhtäältä tariffiluokittelun ja toisaalta polkumyyntitullin asettamisen kannalta ratkaiseva peruste on tuodun lannoitteen tosiasiallinen ammoniumnitraattipitoisuus eikä typpipitoisuuden perusteella oletettu ammoniumnitraattipitoisuus. Niinpä asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan 20–23 perustelukappaleessa mainittu olettama ei päde, jos esitetään näyttö siitä, että kyseisen lannoitteen ammoniumnitraattipitoisuus ei todellisuudessa ole suurempi kuin 80 painoprosenttia, vaikka sen typpipitoisuus ylittäisi 28 painoprosenttia.

46 Muunlaisesta täytäntöönpanoasetuksen N:o 999/2014, luettuna asetuksen N:o 945/2005 valossa, tulkinnasta seuraisi polkumyyntitoimenpiteiden soveltamisalan laajentuminen sellaisiin lannoitteisiin, jotka eivät vastaa ensimmäisessä kyseisistä asetuksista tarkoitettua tarkasteltavien tuotteiden määritelmää. Tässä yhteydessä on muistutettava, että polkumyyntitullien soveltamisalan laajentaminen koskemaan erilaisia tuotteita kuin ne, joita polkumyyntiasetuksessa tarkasteltiin, on ristiriidassa perusasetusten tavoitteen ja rakenteen kanssa (ks. analogisesti tuomio 18.4.2013, Steinel Vertrieb, C-595/11, EU:C:2013:251, 43 kohta).

47 Kolmanneksi on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kysymyksiin, jotka koskevat laboratoriotutkimusten kaltaisen näytön esittämistä kyseisen olettaman kumoamiseksi, vastaamiseksi muistutettava vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan silloin kun unioni ei ole antanut asiaa koskevia säännöksiä, kunkin jäsenvaltion asiana on sisäisessä oikeusjärjestyksessään antaa vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteita noudattaen menettelysäännöt sellaisia oikeussuojakeinoja varten, joilla pyritään turvaamaan yksityisillä oikeussubjekteilla unionin oikeuden perusteella olevat oikeudet (ks. vastaavasti tuomio 13.3.2007, Unibet, C-432/05, EU:C:2007:163, 39 ja 82 kohta).

48 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on siten arvioitava kansallisten menettelysäännösten perusteella, onko Linas Agron esittämä näyttö omiaan kumoamaan asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan 20–23 kohdassa ilmaistun olettaman ja onko laboratoriotutkimus tarpeen pääasiassa kyseessä olevan lannoitteen tosiasiallisen ammoniumnitraattipitoisuuden määrittämiseksi.

49 Edellä esitetystä seuraa, että täytäntöönpanoasetuksen N:o 999/2014, luettuna asetuksen N:o 945/2005 johdanto-osan 20–23 perustelukappaleen valossa, 1 artiklaa on tulkittava siten, että ammoniumnitraattipohjaisen lannoitteen, jonka typpipitoisuus on vähintään 28 painoprosenttia, jonka nitraattitypen ja ammoniumtypen pitoisuuksien suhde on noin 1:1 ja jonka fosfori- ja kaliumpitoisuus on enintään 12 painoprosenttia, ammoniumnitraattipitoisuuden voidaan olettaa – kunnes toisin todistetaan – olevan vähintään 80 painoprosenttia mainitussa artiklassa asetetun lopullisen polkumyyntitullin määräämisen kannalta, ilman että täsmällistä ammoniumnitraattipitoisuutta olisi tarpeen määrittää laboratoriotutkimuksin.

Oikeudenkäyntikulut

50 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen 23.9.2014 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 999/2014, luettuna yhdessä lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 658/2002 ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta muun muassa Ukrainasta peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 132/2001 muuttamisesta asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen 21.6.2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 945/2005 johdanto-osan 20–23 perustelukappaleen valossa, 1 artiklaa on tulkittava siten, että ammoniumnitraattipohjaisen lannoitteen, jonka typpipitoisuus on vähintään 28 painoprosenttia, jonka nitraattitypen ja ammoniumtypen pitoisuuksien suhde on noin 1:1 ja jonka fosfori- ja kaliumpitoisuus on enintään 12 painoprosenttia, ammoniumnitraattipitoisuuden voidaan olettaa – kunnes toisin todistetaan – olevan vähintään 80 painoprosenttia mainitussa artiklassa asetetun lopullisen polkumyyntitullin määräämisen kannalta, ilman että täsmällistä ammoniumnitraattipitoisuutta olisi tarpeen määrittää laboratoriotutkimuksin.

Allekirjoitukset